

jektivní skutkovou podstatu přečinu uvedeného v tomtéž ustanovení. V subjektivním směru se tu vyžaduje úmyslné předsevzetí činu s vědomím pachatele, že čin je způsobilý vyvolat nepřátelské smýšlení proti státu pro jeho ústavní jednotnost, pokud se týče demokraticko-republikánskou formu ústavní. Že si byl obžalovaný vědom způsobivosti svého výroku přivoditi nahoře zmíněné účinky, je nepochybně zřejmo ze samého výroku a z okolností, za nichž byl pronesen, bez ohledu na to, zda obžalovaný byl organisován u jmenované strany, což prvním soudem zjištěno nebylo. Vždyť slova »Hitler wird schon herüberkommen und euch Bonzen herausholen«, nemohla býti při současném opravdovém přání zdaru Hitlerovi — pronesena s jiným vědomím, než že se v posluchačích vzbuzuje pomyšlení na tu možnost, že by jmenovaný představitel německé národně-sociální strany dělnické nabyl výsostných práv i na území, jež náleží k Československé republice. Oslavou Hitlerovou, spojenou s touto předpovědí, pak dal obžalovaný na jevo, že se zcela stotožňuje s vyličenými snahami vzpomenuté strany, že si to přeje a že chce vědomí to vzbuditi i u posluchačů; projevu tohoto účelu slouží již svojí povanou oslavná forma výroku, takže tyto okolnosti opodstatňují plně subjektivní skutkovou podstatu přečinu rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky. Vědomí to nebylo u obžalovaného vyloučeno ani jeho podnapilostí, neboť ihned porozuměl poznámce svědka F-a o četnictvu, ač nebyla zcela jasná. Když první soud přes uvedené ve zjištěném činu obžalovaného neshledal skutkovou podstatu citovaného přečinu, porušil zákon při řešení otázky, zda skutek obžalovaného je činem, soudem trestatelným. Trpí proto napadený rozsudek zmatkem podle § 281 čís. 9 a) tr. ř.

Čís. 4997.

Prodej úrody na stojato je »odstraněním« (majetkového předmětu) ve smyslu § 1 zák. o maření exekuce.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1934, Zm I 524/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 11. května 1932, jímž byl uznán vinným přečinem podle § 1 zákona o maření exekuce a přestupkem podle § 3 téhož zákona.

Z d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že jde o delikt putativní, poněvadž v době činu — v květnu 1931 — polní úroda nebyla ještě oddělena, a její prodej nebyl (podle § 404 obč. zák.) možný. Tím v podstatě vytýká, že prodej úrody na stojato není »odstraněním« majetkového předmětu ve smyslu § 1 zák. o mař. ex. a že proto skutková podstata přečinu není dána.

Lze připustiti, že pod předpis § 1 o mař. ex. by nespádalo zcizení předmětů, iež jsou zákonem z exekuce vyloučeny vůbec (vid. sb. čís. 2851, 4330) — §§ 250, 251 ex. ř. K takovým předmětům úroda na sto-

jato nepatří. Jako příslušenství nemovitosti (§§ 294—297 obč. zák.) smí ovšem býti vzata do exekuce jen s nemovitostí samou (§ 252 odst. 1 ex. ř.); je tedy způsobilým předmětem exekuce na př. vnučenou správou.

Prodejem úrody na stojato získává kupitel jen obligační nárok na vydání úrody po oddělení od půdy; dokud nejsou plody odděleny, nemohou býti tradicí převedeny ve vlastnictví kupitelovo. I když tedy účinek kupní smlouvy (jako titulu z převodu vlastnictví) je při nesklizené úrodě odložen na dobu oddělení plodů, nelze říci, že taková smlouva nestělesňuje »odstranění« předmětu exekuci podrobeného, uváží-li se, že zákon chce zachytiti kterékoliv jednání, které směřuje k tomu, by předmět určený pro uspokojení věřitele, byl tomuto určení odňat nebo jeho uspokojení cestou, jakou se ho domáhá, bylo zcela nebo z části zmařeno po př. stíženo; proto užívá zákon povšechného a širokého výrazu »odstraní« (sb. n. s. 2969). Že v souzeném případě jednání obžalovaného k takovému cíli směřovalo, rozsudek zjišťuje a zmateční stížnost ani nepopírá.

Čís. 4998.

Vědomí pachatelovo o významu a dosahu projevu (letáku), vyžadované subjektivní skutkovou podstatou podle § 15 čís. 2, 3 zák. na ochr. rep., není u rozšiřovatele, jenž není sám původcem trestného projevu, nutně již o sobě dáno zjištěním, že projev četl; i hanobící úmysl obžalovaného, směřující proti republice (§ 14 čís. 5 cit. zák.) nutno u něho po případě dovoditi z jiných okolností než z přečtení letáku.

Nalézacímu soudu jest vyložiti smysl a obsah letáků a dovoditi, jaký trestný čin takto zjištěný obsah zakládá; pouhý odkaz na konfiskační nález v tomto směru nestačí.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1934, Zm I 334/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 22. února 1934, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem a přečinem výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 a 2 zák. na ochr. rep. a přečinem rušení obecného míru podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep., zrušil rozsudek nalézacího soudu v celém rozsahu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Nalézací soud zjistil pro posouzení subjektivní viny obžalovaného, že obžalovaný vypravoval, že je tiskopis psán ostře a dovodil z toho a z té okolnosti, že jej rozdával, že jej též četl. Zjistiv pak v obsahu rozšiřovaného tiskopisu objektivní skutkovou podstatu trestných činů podle §§ 15 čís. 3 a 2 a 14 čís. 5 zák. na ochr. rep. uvedl nalézací soud k posouzení zavinění obžalovaného ve směru všech těchto trestných činů jen, že vše je přehnaně psáno a to tak, že při čtení psaní